

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/106/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010249
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620010249.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. J., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 23.09.2020 sp. zn. 0T/47/2020, na verejnom zasadnutí konanom 25. februára 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky z 23.09.2020 sp. zn. 0T/47/2020 bol obžalovaný B. J. uznaný za vinného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v čase o 15.20 hod. dňa 21.05.2020 viedol po K. ulici v meste M. osobné motorové vozidlo zn. VAZ XXXXX, EČ: BL-XXXMF, kde pred domom č. XXXX/X narazil do zadnej časti pred ním stojaceho motorového vozidla zn. Opel Insignia, EČ: BN-XXXCB, na ktorom spôsobil škodu vo výške 1.500,- eur, na základe čoho ho hliadka ODI Malacky podrobila dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v dychu, pričom mu bola meračom AlcoQuant 6020, číslo F zistená hodnota 1,06 mg/l alkoholu v dychu.

Za uvedený prečin bol obžalovanému podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/, § 38 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenému G. N. škodu vo výške 1.500,- eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, smerujúce výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania prokurátor vyslovil názor, že v tomto prípade nemožno považovať uložený trest za dostatočný, nakoľko obžalovanému bola v čase jazdy nameraná hodnota 1,06 mg/l alkoholu v dychu (2,21 promile), pričom po pol hodine mu bola nameraná totožná hodnota alkoholu v dychu, z čoho je zrejmé, že obžalovaný nepochybne riadil motorové vozidlo v stave ťažkej opilsti, teda v stave, ktorý predstavuje vážne ohrozenie života, zdravia a majetku a to navyše v čase veľkej frekvencie cestnej premávky na K. ulici v M.. V tejto súvislosti odvolateľ dal do pozornosti aj skutočnosť, že riadenie motorových vozidiel v stave ťažkej opilsti je minimálne v okrese Malacky výrazný spoločenský problém, na prevenciu ktorého bol doterajší ústretový prístup orgánov činných v trestnom konaní zjavne nepostačujúci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby

krajský súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a uložil obžalovanému B. J. adekvátny krátkodobý nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K odvolaniu prokurátora sa aj písomne vyjadril obžalovaný B. J.. V tomto vyjadrení uviedol, že pred spáchaním daného prečinu viedol riadny život, pričom ani po jeho spáchaní sa nedostal do rozporu so zákonom, či už vo forme trestného činu, alebo priestupku. Na jeho strane sa nevyskytli žiadne priťažujúce okolnosti. Uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov považuje za primeraný a dostatočný. Podané odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok je vecne správny a dostatočne odôvodnený. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní prokurátora, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný, jeho obhajca a prokurátorka krajskej prokuratúry. Poškodený G. N. sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnil, pričom odvolací súd predmetné verejné zasadnutie vykonal aj v jeho neprítomnosti, nakoľko na takýto postup mal splnené všetky zákonné podmienky.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom prokurátorka krajskej prokuratúry sa v plnom rozsahu pridriavala písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody kratšieho trvania so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolanie prokurátora bolo ako nedôvodné zamietnuté. Poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa neodvolal ani do výroku o náhrade škody, túto postupne spláca. Obhajca dal do úvahy a pozornosti odvolaciemu súdu, či v posudzovanom prípade nemalo dôjsť aj k ustáleniu poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v tom, že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život.

Obžalovaný B. J. na verejnom zasadnutí vyslovil ľútosť, že uvedeným skutkom spôsobil škodu na vozidle iného vodiča. Dodal, že s alkoholom nemá problémy. Táto dopravná nehoda bola pre neho dostatočným ponaučením.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným vyššie uvedeným ustanovením, bolo preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady by bolo to, keby odvolací súd musel prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené zistenia, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu zo strany prokurátora iba voči výroku o treste napadnutého rozsudku, a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd v ďalšom postupe neskúmal výrok o vine a náhrade škody.

Odvolací súd v tomto smere iba konštatuje, že obžalovaný B. J. na hlavnom pojednávaní konanom 23.09.2020 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne samosudca okresného súdu prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. uznesením,

že vyhlásenie obžalovaného prijíma a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por., odvolací súd sa zaoberal iba výrokom o treste.

Na podklade odvolania prokurátora, ktoré smerovalo výlučne do výroku o treste odňatia slobody napadnutého rozsudku, krajský súd v rámci revízneho princípu zistil, že obžalovanému B. J. bol prvostupňovým súdom uložený nielen zákonný, ale i primeraný trest, či už do druhu (trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti), ako aj do jeho výmery.

Je potrebné zdôrazniť, že stanovenie druhu trestu a jeho výmery musí vychádzať nielen z podmienok upravených v ustanoveniach pri tom ktorom druhu trestu, ale je tiež potrebné dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadri morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatel'a trestného činu sa musia opierať o skutočný stav vecí a musia z neho vyplynúť.

Pri úvahách pri ukladaní trestu a spôsobe jeho výkonu, odvolací súd nezistil žiadny dôvod na sprísnenie potrestania obžalovaného, ktorého sa domáhal prokurátor. Krajský súd v tomto smere poukazuje na dostatočné a výstižné odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom bolo uvádzané z akých dôvodov nebol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Tieto úvahy a závery súdu prvého stupňa si v celom rozsahu osvojil aj odvolací súd a v jednotlivostiach na ne aj odkazuje.

So zreteľom na okolnosti prípadu (k zraneniu iného účastníka cestnej premávky nedošlo, bola spôsobená iba škoda na vozidle poškodeného) ale aj s poukazom na osobu obžalovaného (jeho rodinné a pracovné pomery, skutočnosť, že v posledných dvadsiatich piatich rokoch nebol súdne trestaný) a v neposlednom rade i na možnosti jeho nápravy, odvolací súd nadobudol presvedčenie, že účel trestu bude v posudzovanom prípade dosiahnutý už samostatnou hrozbou trestu odňatia slobody, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti, aby celkový trest vyznieval citeľne a viedol obžalovaného k uvedomeniu si následkov jeho protiprávneho konania.

Súd I. stupňa pri svojom rozhodnutí neobmedzil zákonné podmienky podmiennečného odkladu výkonu trestu len na osobu páchatel'a i jeho doznanie, ale pri rozhodovaní o tom, či je možné obžalovanému uložiť alternatívny trest nespojený s výkonom trestu odňatia slobody, zväžil aj okolnosti prípadu, t. j. všetko, čo charakterizuje skutok, spôsob jeho vykonania a následok, mieru zavinenia, pohnútku, prostredie a situáciu za ktorej bol čin spáchaný.

Zo skutočností, ktoré sa týkajú spôsobu spáchania činu, aj krajský súd vyvodzuje, že obžalovaný síce pod vplyvom alkoholu spôsobil dopravnú nehodu, avšak k zraneniu iného účastníka cestnej premávky nedošlo, bola spôsobená iba škoda na vozidle poškodeného vo výške 1.500,- eur. Podľa samotného vyjadrenia obžalovaného, táto vzniknutá škoda je postupne splácaná. Čo sa týka osoby obžalovaného, ten má síce v odpise registra trestov jeden záznam z roku 1995, avšak jeho odsúdenie (išlo o trestný čin porušovania autorského práva) bolo už zahladené. V minulosti bol opakovane priestupkovo postihnutý na úseku cestnej dopravy, celkove sa jednalo o šesť priestupkov, avšak pri žiadnom z nich nebola spôsobená dopravná nehoda. V súčasnej dobe pracuje ako živnostník. Je slobodný a bezdetný.

Súd druhého stupňa si rovnako uvedomuje, že spoločnosť negatívne a pomerne citlivo vníma dopravné nehody zapríčinené vodičom pod vplyvom alkoholu, avšak to neznamená, že súdy môžu rezignovať na zákonné kritériá stanovené pre určovanie druhu a výmery trestu a iba formálne ukladať pri takýchto

trestných činoch nepodmienečné tresty odňatia slobody. Takýto postup by bol neprijateľný aj z hľadiska zásad individualizácie a spravodlivosti trestu. Pri naznačenom formálnom postupe zo strany súdov, by totiž trest prestal byť trestnom a stal by sa len zabezpečovacím opatrením.

Okresný súd teda nepochybil, keď dospel k záveru, že obžalovanému je síce potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, avšak pre jeho nápravu postačí odklad jeho výkonu so stanovením skúšobnej doby na 2 roky. Výkon uloženého trestu odňatia slobody nie je u obžalovaného nevyhnutný, nakoľko sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Odvolací súd preto odvolacie námietky prokurátora vyhodnotil ako nedôvodné.

Súd I. stupňa postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 roky, pretože žalovaný prečin bol spáchaný v súvislosti s jazdou na motorovom vozidle, pričom obžalovaný spôsobil aj zrážku s iným motorovým vozidlom, na ktorom vznikla škoda vo výške 1.500,- eur.

Napokon treba konštatovať, že prvostupňový súd správne ustálil vzájomný pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, keď prevažoval pomer poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. I/ Tr. zák.) nad priťažujúcimi okolnosťami (tieto neboli zistené), prichádzalo do úvahy zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák.).

Zistené skutočnosti viedli odvolací súd k totožnému názoru, ako to už vyslovil súd I. stupňa, že v danom prípade účel trestu možno dôvodne očakávať aj od uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, spolu s uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 roky, nakoľko uloženie represívneho trestu nie je potrebné. Takto uložené tresty a ich výmery, vychádzajú zo zásad pre ukladanie trestov v zmysle § 34 Tr. zák. v každom smere.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil žiadny dôvod pre zmenu prvostupňového rozsudku, odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.